

Mindennapi kenyerünk

Amikor asztalhoz ülünk, természetesnek vesszük, hogy ott találjuk az étek között a kenyeret. Vajon mióta tekinthetjük eledelünknek?

Időszámításunk előtt körülbelül 10000 évvel egy ősrünk rádöbbsent arra, hogy a vadbúza magvai ehetők. Kezdetben törték, őrölték. Vízrel keverték, majd megsütötték az első, lepényszerű étet. Csekély 7000 év elteltével, időszámításunk előtt az egyiptomiak már kovással kelesztették, sütötték.

Az aratás, a betakarítás – a múltban és ma is – a nyár fontos feladata. Régen, hajnalban indultak az aratók. Elsőként a kaszások álltak neki a gabonátlának és rendre vágta. Utánuk a marokszedők következtek, akik az alkarjukra halmozták a gabona szálakat. Ebből lett

a kéve. A kévekötek szalmakötelet sodortak, majd átkötötték a markot. Végül a keresztrakók fejezték be az aratás folyamatát. Ezt követte a cséplés, ahol

Fotó: Baracs Dénes

a mag a zsákba, a szalma a kazalba, a pelyva pedig - amiből később takarmányt készítettek, de felhasználták a vályogtégla készítéséhez is - egy gyűjtőhelyre került.

A nagyanyámnál töltött vakációk alkalmával, sokszor voltam vízfordó az aratásnál, cséplésnél. Láttam, hogy végzik az emberek kalákában ezt a nehéz

fizikai munkát.

A technika fejlődése a mezőgazdaságot is megérintette. Megjelentek az aratógépek, később a kombájnok és az előbb felsorolt műveleteket ezek a csodagépek végezték, végzik el.

Folytatás a 2. oldalon

A tartalomról:

Töltekezés nyáridőben

Az utolsó landolás

Német táncbör

Hirdetések

Az Iskola hírei

A Polgárörtség híre

A Faluház augusztus-szeptemberi programjai

Nagyhal-fogó verseny

Húsz éves a Pogányi Német Nemzetiségi Egyesület

Idén ünnepi megalakulásának 20. évfordulóját a Pogányi Német Nemzetiségi Egyesület. A jubileum alkalmából, az egyesület jelenlegi elnökeként egy visszaemlékező beszélgetésre invitáltam **Birkenstock János** alapító elnököt azzal a céllal, hogy áttekintsük a húsz esztendő legfőbb állomásait:

Sz.J.: Hogyan kezdődött, azaz mikor, miért, kikkel és hányan?

B.J.: Mint azt tudjuk, a pogányi németiség az 1800-as évek végén, egy belső áttelepüléssel költözött Észak-Baranya és Dél-Tolna térségéből a faluba. Nemzetiségünk a dél-baranyai katolikus németiségtől eltérően evangélikus vallású. Munkát és megélhetést találtak ősünk Pogányban, de szervezett és rendszeres nemzetiségi kulturális életéről nem beszélhettünk.

Változást az 1994-es év hozott, amikor a jogszabályok lehetővé tették a kisebbségi önkormányzatok megalakulását. Igaz, ez Pogányban csak 1998-ban történt meg, de '94-től, pályázati lehetőségekhez jutottak a civil szervezetek, ezért a következő évben mi is létrehoztuk nemzetiségi egyesületünket. Célunk volt a falu német nemzetiségű lakosságának közösséggé formálása, valamint a még fellelhető kulturális értékeink/hagyományaink összegyűjtése, ápolása és átadása utódainknak. Szervező munkámhoz szerencsére szép számmal találtam segítőt (nem csak német nemzetiségűeket).

Fotó: Baracs Dénes

Folytatás a 4. oldalon

Szent Iván napja

A kiszámíthatatlan időjárás miatt, idén a Faluház előtt tartottuk meg a Szent Iván napi zenés-táncos rendezvényünket. A pogányi kórusokon kívül, a Vizin zenekar által vezetett Tambura táboros ifjak tették varázslatosá ezt a nyárestét.

A programot finom süteményekkel támogatták: Csák Mihályné, Mátrai Jenőné, Radics Ivánné és Szabó Edit.

A plakátot Röder Attila készítette.

Fejes Andrea

A képriportot lásd a 2. oldalon

ÁLLÁS HIRDETÉS

A Pécsi Apáczai Csere János Általános Iskola, Gimnázium, Kollégium, Alapfokú Művészeti Iskola határozatlan idejű tanítói állást hirdet német szak kollégiummal a pogányi iskolába. Bővebb információ a kozigallas.hu weboldalon vagy Szélig Teréziától a 30-480-9591 telefonszámon.

Fotók: Róder Attila

Nemrég sétáltam a határban, utam egy búzatábla mellett vezetett el. Kiteljesültek a sárga színű, már az aratásra váró kalászkok. Egy felejthetetlen gyerekkori emlék jutott eszembe, amikor barátaimmal, iskolatársaimmal, gyakran barangoltunk hasonló helyeken, és rendszerint megízleltük a félérett magvakat. Most is leszakítottam egy kalászt, majd a két tenyerem között dörzsölve azt, kipergettem a magvakat. Világosbarna színűek voltak és még nem száradtak ki. Könnyű volt rágni. Előjöttek a sok évvel ezelőtti ízek. Éreztem a frissen sült kenyér illatát, amit édesanyám a kezébe vett és a késsel az aljára gondosan elhelyezte az elmaradhatatlan három keresztet. Ünneplés pillanatok voltak ezek. Tiszteltük a kenyeret. Ha egy darabja a földre esett, bizony nem volt szabad eldobni, egy fűjással megtisztítottuk és megettük. Ha ezt a szokást nem is, de a kenyér becsületét bizony érdemes lenne visszaállítani. Gondoljuk meg! Az éhezõ ember számára akár életet is jelenthet egy szelet kenyér.

Vallási vonatkozása is van a kenyér tiszteletének. Krisztus jelenlétét ünnepeljük a borban és a kenyérben, kinek testét a kenyér, vérét a bor jelképezi. 1264-ben rendelte el a Római Katolikus Egyház számára IV. Orbán pápa az Úrnapja megünneplését.

A falvakban hagyománya volt és van a kenyérsütésnek. Heti egy alkalommal kerítették rá sort. Vasárnap este teknőbe vagy melencébe töltötték a lisztet, hogy átvegye a szoba hőmérsékletét. A kovászt langyos vízben feloldották. Hajnalban ezt a kettőt összegyúrták, dagasztották, majd kézzel szőtt vászonnal, vagy konyharuhával kibélelt szakajtóba rakták, kelesztették. A teknő-melence oldaláról lekaparták a tészta maradékát, azt megszáritották. Az lett a következő sütésnél a kovász.

Az idei aratás, befejeződött. A termés egy része a gabonatarlóba került, másik a malmokba, ahol liszté őrlik.

Hazánkban augusztus huszadika - többek között - az új kenyér ünnepe. Mint mindenütt, Pogányban is hagyomány, hogy ezen a napon kora hajnalban begyűjtják a falu kemencéjét és sütik a kenyeret. Ünneplés keretében megáldják, majd megszegezik és felszelelik. Ezután az egybegyűlteket között szétosztják. Legyen ez így ebben az esztendőben is!

Milyen csodálatos dolog is az és mennyi munkával jár, hogy a földre vetett mag kikel, beéri, termést ad, biztosítja ételmünket, létünket, a mindennapi kenyérünket.

Zilahi Lajos

Töltekezés nyáridőben

Március huszonkilencedike az óráátállítás napja. Hosszabbodnak a nappalok és ez már a nyár közeledtét jelzi. A felnőttek ilyenkor már tervezik a családdal való együttléti pillanatait. Június huszonegyediké a csillagászati nyár kezdete. A diákoknak akkor, amikor a „Vakáció!” első betűje és a felkiáltó jel is a helyére kerül. Ebben az esztendőben június tizennegyedikén hétfőn ért véget a tanév és megkezdődött a mintegy két és fél hónapos szünet. Akkor néptelenedtek el az iskolák és akkor költözött az utcákra, terekre a gyerekzsuvaj.

Mire is alkalmas a szünidő, a szabadság?

Sem a szülők, sem a gyerekek – egy ideig – reggelente nem sietnek. Most van ideje a tartalmas együttlétnek. Ahol több tagú a család, ott ilyenkor adódik a kedvező alkalom, hogy közös programot valósítsanak meg. Jó ez arra is, hogy minőségi időt töltsenek együtt a családtagok.

Az elképzeléseket nagymértékben befolyásolja a pénztárca, vagy a kamatozó betét összege. Van, aki a tengerre – vagy tópartra – szeretne menni, más a hegyekbe, barlangba vagy valamelyik strandra vágyik, esetleg kerékpárral szeretné felfedezni az országot. A túrák során számos program adódik, hogy megismerjük közelebbi, avagy távolabbi környezetünket. Színesebbé tehetjük napjainkat egy-egy múzeum látogatással is. Mindez a nyár kapcsán jut eszembe, mert azt nem igen hallom, hogy megyek öszölni, telelni, netán tavaszolni.

Milyen csodálatos, amikor a szemünk láttára ébred a természet!

Folytatás a 3. oldalon

A csupasz fák, bokrok, egyik napról a másikra felöltik ruhájukat, rügyet fakasztanak, majd virágba borulnak, hogy később egész esztendőre termést adjanak.

Zöld fű vagy pázsit borítja az udvarokat, a határban az ősszel elvetett magvak, kikelve dobják le magukról a téltábornok által rájuk kényszerített hótakarót, ami nem haszontalan, mert megvédte őket a fagytól. Színek kavalkádja jelenik meg a szántóföldeken. A repce sárga virága, a kukorica zöldje, a napraforgó fényszínei, a gabonanövények árnyalatai, mint a festők remekművei. Szemlélődhetünk, gyönyörködhetünk bennük.

Nem vitatható, hogy minden évszaknak megvan a maga szépsége. Költöket, zeneszerzőket ihletett meg ez a téma. Gondoljunk csak Vivaldi: Négy évszak című művére!

Kölcsön veszem a képzelet szárnyát. Útra kelek, magam mögött hagyva napi gondjaimat, mindent, ami zavarhat a teljes kikapcsolódásban. Még egy utolsó leltár. Minden rendben? Indulhatok! Számomra egy kiadós séta a természetben a teljes felüdülést jelenti.

Azok járnak jól, akik megvalósítják terveiket. Mindenkinek szüksége van a fizikai-, lelki- és szellemi feltöltődésre. Erre a nyár a legalkalmasabb. Bizonyára ezt rajtam kívül még sokan osztják. Zelk Zoltán így verselte meg a vakációt, melyet minden olvasónak ajánlok:

*Hova menjünk,
milyen tájra?
Hegyre talán
vagy pusztára?
Folyópartra
vagy erdőre?
Faluszéli
zöld mezőre?
Lepkét fogjunk
vagy horgásszunk?
Vagy mégiscsak
hegyet másszunk?
Akár erdő,
akár folyó:
gyönyörű a Vakáció*

Zilahi Lajos

Az utolsó landolás

Találkozunk időnként olyan dolgokkal, melyeknek, ha nem vagyunk résztvevői, még ha látjuk is azt, képtelenek vagyunk elmondani az érzést, amit az az ember érez, aki végrehajtja. Ilyen az ejtőernyőzés. Nézve az égbolton a repülőgépet, egyszer csak abból kiválni látunk egy parányi, picike pontot, és ez az ejtőernyős. Sportoló ő is, a bátrabbak közül való. A Földről nézelődő egy rövid idő után megpillantja a színes kupolát

Földön...

kinyílni, alatta az emberrel, aki a szelek szárnyán leereszkedik a Föld felszínére. Mindez néhány perc alatt történik. Szép látvány, de mit érezhet az, aki több ezer méter magasságból, hátán az ernyővel, a repülőgép nyitott ajtaján kilép a „semmibe” és valljuk meg, talán egy kicsit a bizonytalanba is. Az ejtőernyőzés a bátrak sportja! Bizonyára vannak, akik megrémülve már a kezdeteknél abbahagyják és vannak, akik megszeretve azt, egy életen át rabjává válnak.

Nagy László ez utóbbiakhoz tartozik. Sokszor találkozhattunk vele idehaza Pogányban, csak nem tudhattuk, hogy az a parányi pont az égbolton sokszor ő volt. Múlt időben kell beszélnem erről, mert Laci a közelmúltban 2391-edszer, és egyben utolsó alkalommal hajtotta végre bátor ugrását.

D.M.: Az elmúlt évekre, a kezdetekre miként emlékszel?

N.L.: Gyermekkoromban pilóta szerettem volna lenni, de sajnos egészségügyi okok miatt ez nem valósulhatott meg. Az első ugrásom alkalmával természetesen nagyon féltem, ezt kár is lenne tagadni. Miután a társaimat láttam ugrani már nem akartam meghátrálni. Megálltam a gép ajtajában, majd elrugaszkodtam a nagy fehérségbe. Mindez 800 méter magasságban történt. A legmagasabb ugrásomat 5500 méter magasságból hajtottam végre. És most utoljára a 2391. ugrásnál véglegesen abbahagytam. Az úgynevezett ugrókönyvben (több is betelt már) minden pontosan regisztrálva van.

...és a levegőben (középen Nagy László)

D.M.: Nem tudom, hogy egyáltalán el lehet-e mondani azt, amit az ember ilyenkor érez?

Elsősorban a szabadság érzése. Az önmegvalósítás érzése és, hogy ott a levegőben megcsinálod azt, amire tanítottak. A félelem egy jó darabig végigkíséri az embert és úgy 120 ugrás után marad az emberben egy természetes feszültség, mely abból áll, hogy a feladatot teljesítsed. Ez amolyan versenydrukk.

Ennek a versenysportnak a jövőjéről mi a véleményed?

Sajnálatos módon az ejtőernyőzést most már csak az engedheti meg magának, aki nagyon-nagyon sokat keres. Egy kiképzés 330 ezer Ft. Egy saját ernyő 1,5 millió Ft, egy ruha további fél millió. És vannak még egyéb költségek is. Ezt napjainkban csak nagyon kevesen tudják vállalni már. Egy 4000 méteres ugrás 7 ezer Ft, és naponta akár nyolcat is lehet ugrani.

D.M.: Mi készítetett most arra a döntésre, hogy véglegesen „földre szállj”?

Egyrészt a korom, 72 éves vagyok. A térdszalagjaim a számos földet érést bizony megsínylették. Persze, mint említettem a sport költséges mivoltát, be kell vallanom, hogy ennek a pénznek van fontosabb helye is. Értelmét sem látom már. Versenyezni nem tudok és az, hogy elmenjek, és egy nap „elugorjak” több mint 20 ezer Ft-ot, hát megfontolandó lenne. Jogilag még ugorhatnék, úgyhogy ez most saját elhatározásom volt. A szervezeteim jelzett, és egy sérülésem alkalmával úgy éreztem, hogy az volt az utolsó figyelmeztetés arra, hogy abba kell hagyni. Üzenem a fiatal generációnak, hogy sportoljanak, és tudni kell, hogy minden tevékenység pénzbe kerül! Minden sportban előfordulhatnak balesetek, nálunk sajnos tragédiák is voltak, de minden ilyen eset után kiderül az emberi hiba. Ma már sokkal biztonságosabb az ejtőernyőzés. Egy oktatáson hangzott el, hogy: „...egy problémát megoldhatsz, lehet, hogy kettőt is, de hármat biztosan nem.” Sportolásom 55 éve alatt ezt mindig szem előtt tartottam. Vannak már olyan biztonsági berendezések, melyek az embertől függetlenül hárítják el a veszélyhelyzeteket. A szakmai kiképzés 40 %-a a vészhelyzetek elhárítására irányul és ez is mutatja, hogy ennek a sportnak lényeges része az. Magától a sporttól nem kívánok elszakadni. Sporttársaimat és a rendezvényeket látogatni fogom a jövőben is, lehetőségeim szerint.

Lacit gyakran látjuk kerékpárja nyergében a falu környéki utakon, melyeket úgy ismer már, mint a tenyerét. Kívánjuk neki, hogy a földi utakon is találja meg a boldogulásához vezető célt!

Dragovác Márk

Alakuló ülésünk 1995. április 10-én volt, ahol 25-en töltötték ki a belépési nyilatkozatot.

Sz.J.: Hogyan teltek az első évek? Gondolom, nem voltak bővében az anyagi lehetőségeknek.

B.J.: Nem bizony. Leginkább a működéshez szükséges legelemibb infrastruktúra hiányzott. Az első években kapott önkormányzati támogatás és kisebb pályázati összegek arra voltak elegendők, hogy az egyesület működéséhez szükséges alapvető kiadásokat fedezzük. 1996-ban és 97-ben Németország Belügyminisztériumának, majd Budapesti Nagykövetségének pályázatain sikerült komolyabb összegeket elnyernünk. Az összességében mintegy 2,5 millió forintból előbb az iskola tetőterében klubhelyiséget alakítottunk ki, majd módunk volt a működéshez szükséges berendezéseket is megvásárolni. 1996-ban részt vettünk a milicentenáriumi rendezvények, az első „Falunap és a Pogányból elszármazottak találkozójának” megszervezésében.

Az ezt követő évek pénzcspajjai sajnos vékonyan csordogáltak. Bevételek csupán a szerény összegű tagdíj, a községi önkormányzat és a Magyarországi Németek Országos Szövetségének kisebb támogatása, valamint a ritkán kiírásra kerülő pályázatok jelentettek.

1998-ban életre hívtuk a Pogányi Német Vegyeskart, ami egyúttal eddigi működésünk legsikeresebb vállalkozása. A kezdetben 10-12 fős társaság ma 18 dalossal működik. Legnagyobb örömeinkre színesíteni tudjuk a falu kulturális életét, de gyakran szerepelünk más településeken és néha-néha versenyeken is megmérettetjük magunkat. A kórus nemzetiségi kultúránk ápolásának egyik letéteményese.

Sz.J.: Kérlek, emelj ki az elmúlt húsz évből egy-egy sikeres, illetve kevésbé örömteli mozzanatot.

B.J.: Örülök, hogy az elmúlt húsz év során úgy tudtunk megmaradni és fejlődni, hogy működésünk egy pillanatra sem vált bizonytalanná. Szerencsére kialakult az egyesület körül egy olyan mag, amelynek tagjaira minden helyzetben lehet számítani. Nagyon jók az önkormányzathoz és egyéb civil szervezetekhez fűződő kapcsolataink. Szép számmal akadnak olyan barátaink is, akik egyidejűleg több szervezetben is érdekeltek, legyen az községi önkormányzat, német, vagy horvát nemzetiségi önkormányzat, civil szervezet, vagy alapítvány. Valamennyien Pogányért dolgozunk és így könnyen szót értünk egymással.

Amit sajnos még nem tudtunk maradéktalanul megvalósítani, ezért azt továbbra is céljaink között tartjuk számon:

Kevés körülöttünk a fiatal. A középkorosztály elfoglalt, talán a legkisebbekkel újra kezdhettük. Jó lenne a kórus meglévő harmonikáisa mellé egy pogányi fiatal beépíteni. Jó lenne az egyesület számára egy klubszobát kialakítani, ami akár helytörténeti kiállításként is működhetne. Jó lenne egy külföldi (osztrák, német) településsel testvérközségi kapcsolatot kiépíteni. Jó lenne, jó lenne...

Büszke vagyok arra, hogy kezdetektől példásan jók az egyházi kapcsolataink. Maig is évente egy alkalommal, közös szervezés keretében kirándulást szervezünk, amelynek során felkeressük Dombóvár környéki őshazánk egy-egy települését.

Tisztelt Alapító Elnök Úr, kedves János Barátom!

A Pogányi Német Nemzetiségi Egyesület vezetését másfél éve vettem át Tőled. Örömmel mondhatom, hogy a váltás szerintem nem okozott zökkenőt. Köszönhetően a Pogányi Önkormányzattal, a Pogányi Német Nemzetiségi Önkormányzattal fennálló kitűnő kapcsolatainknak, valamint egyre eredményesebb pályázati lehetőségeinknek, az egyesület működését biztosítottak látom. Céljaink változatlanok. Tagságunk immár 70 főre duzzadt és szeretnénk közösségünket, no meg a pogányiakat továbbra is tartalmas programokkal kiszolgálni. A legközelebbi ilyen alkalom **augusztus 21-e** lesz, amikor a **Faluházban** megrendezésre kerülő **Német Estre** várjuk az érdeklődőket.

Szászi János, egyesületi elnök

Német tánc tábor

Régi bánata a Pogányi Német Nemzetiségi Önkormányzatnak, hogy a nemzetiségi választásokra rendre szép számmal jelentkező falubéliek közül csak az idősebb korosztályhoz tartozók mutatnak aktivitást a németiség kultúrájának ápolásában, megőrzésében. Legyen az egyesületi élet, énekkar, disznóvágás, szüreti felvonulás, vagy bármi hasonló, sajnos csak elvétve látunk magunk között fiatalokat. Kivételt talán a januári disznóvágás jelentett, ahol nagy örömeinkre magunk között köszöntöttünk 8-14 éves ifjú böllérjelölteket is. Szándékaink pedig egyértelműek: át szeretnénk adni az őseinktől tanult valamennyi – nemzetiségünkhöz köthető – tudásunkat az utánunk következőknek.

Új lehetőségeket hozott ez az év. A kormány nemzetiségi politikájának köszönhetően önkormányzatunk a korábbiakhoz képest jelentősen nagyobb összeget nyert a hagyományörzést megcélzó pályázaton. Adott volt tehát a lehetőség, hogy új ötletekkel nyissunk a legfiatalabbak felé. Mi lehet jobb annál, mint egy közös nyári programot szervezni a német nemzetiség kultúráját kedvelő családok kisiskolás korú gyermekeinek?

Birkenstock Zoltán mert egy nagyot álmodni és megszervezte a 6-11 éves gyerekek számára a német nemzetiségi tánc tábor. A kezdeményezés nem várt érdeklődést váltott ki. Tizenöt gyermeket neveztek szüleik a június 22-26-a között megrendezett táborba. A költségekből jelképes összeget vállaltak a családok, a többit a nemzetiségi önkormányzat állta.

Fotó: Pálmai Tibor

Miről is szólt ez a tánc tábor? A pécsi Koch Valéria Iskolaközpont két jól felkészült táncoktatójának (Müller Dóra és Krizák Adrienn) jóvoltából a gyerekek öt napon át elsajátíthatták a német nemzetiségi néptánc ritmus- és dallamvilágának alapjait. Új barátságok születtek, nem csak a gyerekek, de a szülők, nagyszülők között is, nem beszélve arról, hogy a táncosok egy tartalmas hetet töltöttek el a nyári vakációból.

A program fénypontja az a péntek délután volt, amikor a tábor apró résztvevői mintegy félórás bemutató műsort tartottak a hét során tanultakból. A közönségként résztvevő szülők/nagyszülők szerint ez a műsor igazolta, hogy érdemes volt megszervezni a tábor.

Köszönjük a program támogatását a Pogányi Önkormányzatnak, az Általános Iskolának és a Faluháznak.

Szászi János

HIRDETÉSEK

A pogányi szőlőhegyen bontásból származó használt cserép eladó.

Érdeklődni: 06-20/975-81-93.

Egy darab hullámpalát vennék Pogányban.

Tel.: 06-30/288-49-59.

Az Iskola hírei

Ez történt az iskolában a 2014-2015 tanévben

A 2014-2015 tanévben több változás történt az iskola életében. Nem volt könnyű sem diáknak, sem szülőnek, sem tanítónak.

A tanév során törekedtünk arra, hogy a mindennapjainkban, az ünnepélyeken, fellépéseken stabil, egységes szokásrend alakuljon ki mind tartalomban, mind megjelenésben. Úgy érzem, elégedettek lehetünk, hiszen alapvető célunkat, miszerint a gyerekek egyéni képességeire építve kitartó munkával segíteni, ösztönözni, támogatni tanulásuk folyamatát elértük.

Hogy mit tettünk ennek érdekében?

Olvasni, írni, számolni tanítottuk őket. Énekeltünk, verseket tanultunk, rajzoltunk, barkácsoltunk, tornáztunk, fellépésekre készültünk, viselkedésmintákat gyakoroltunk. Terveztük és gyakran újraterveztük elgondolásainkat, sokat beszélgettünk, meghallgattuk egymást, gyakran neveltünk és néha szomorkodtunk, segítettünk egymásnak és gyakoroltuk az összesség, az egymásra hangolódás művészetét.

A tanév során hangversenyre, színházba, könyvtárba, fonotékába, úszásra vittük tanítványainkat. Német hon- és népismeret foglalkozásokon vettünk részt, kirándulást szerveztünk Liptódra, gyereknapot tartottunk a Mecsextrem Parkban. Jártunk a Tudásközpontban és a pogányi reptéren is. A faluból egy-egy terület szakavatott ismerőjét hívtuk meg előadónak (*Deák Máté, Dragovác Ágnes, Dragovác Márk, Mátyás György, Szászi János, Zilahy Lajos, Huber Márta, Deckmann Kati néni*), hogy Pogány múltjával ismerkedjünk, hagyományaihoz közelebb kerüljünk. Bemutatókat, rendezvényeket (Mikulás, Karácsony, Nemzeti ünnep, Költészet napja, Anyák napja, Kihívás napja) szerveztünk. Projekt munkákat készítettünk. Verssel, tánccal, énekkel, rajzaikkal tettük színesebbé a település rendezvényeit. Egy pályázat eredményeként elnyertük a „**Mentoráló intézmény**” címet és az ezzel járó feladatokat. Ezt a megye iskoláiból csak 16-an kapták meg. Ennek eredményeként további 9 „Kukkan-tós” órát tartottunk. Nyílt napon mutatkoztunk be a leendő elsőök szüleinek. Főiskolást segítettünk szakdolgozat írás céljából. Szakmai napokon fogadtuk, tanácsokkal láttuk el más iskolából érdeklődő kollégákat.

Kirándulásunkat, a szekszárdi német színházi látogatásunkat a német nemzetiségi önkormányzat és egyesület támogatásával valósult meg. Programjaink útiköltségét, mint ahogy a működésünkhöz szükséges a fenntartó által nem támogatott hiányok pótlását is a pogányi önkormányzat finanszírozta. A *Pogányért Alapítvány* fénymásolópapírral és kartonokkal segítette munkánkat.

A gyerekek, a szülők nevében is köszönöm támogató, segítő, együttműködő munkájukat. Más KLIK-es iskolák megirigyelhetik a helyi önkormányzat, civil szervezetek ilyen mértékű összefogását, segítségadásuk mértékét, működésünk zökkenőmentességét biztosító hozzá állását. Ezzel jelentősen hozzájárultak a nyugodt pedagógiai munkához, terveink megvalósításához.

Köszönöm a szülők nevében is a Nevelési Központ vezetőjének, *Turi Katalinnak* pici iskolánkat szíven viselő, patronáló tevékenységét. Háttér munkája nélkül nem lett volna ilyen sikeres évünk. Képességeinkhez és tudásunkhoz mérten igyekszünk mi is a támogatásokat meghálálni, a falu pozitív hírnevét öregbíteni. Hogyan?

Tanulással, munkával. Bár a tanuláshoz való viszonyban még néhány tanulóval más véleményen vagyunk, a következő sikereinket szívesen közreadom:

- A régiós szintű „Víz világnapja” rajzpályázat különdíjasai: *Brezovác Zsuzsanna, Ernszt Dorka, Torma Dani, Vidovics Gergő, Wenhardt Patrik*

- Közút rajzpályázaton különdíjas: *Vidovics Gergő*

- „Én és az okos világ” rajzpályázaton kiemelt díjas:

Brezovác Zsuzsanna, Kordé Máté, Torma Dani

- Megyei német vers- és prózamondó versenyen 8. helyen végzett: *Ernszt Dorka, Horváth Eszter, 9. helyezett: Tolnai Krisztián*

- Megyei német népdaléneklési versenyen ezüst minősítést ért el:

Ernszt Dorka, Horváth Eszter, Männer Réka, Tolnai Krisztián, Torma Dani

- Megyei „Apró matematikusok” versenyén 5. helyezett:

Hornok Máté

- Megyei zongoraversenyen 2. helyezett: *Tolnai Krisztián*

Köszönöm a szülők áldozatos munkáját! Noszogatásuk, biztatásuk, segítségük, támogatásuk nélkül nehezen boldogultak volna a gyerekek. Támogatták az iskolánkat az iskolaudvar rendbe tételével, székek, padok, asztalok csavarozásával, festéssel, mázolásal, fotózással, videofelvételek készítésével, farsangi dekorációval, fellépő ruhák varrásával, tanácsaikkal, kritikai észrevételeikkel, a mindennapi vizünk biztosításával. Partneri hozzáállásuk nélkül nehezen tudtuk volna a tanév feladatait sikerrel megvalósítani.

A tanulók eredményeihez nagyban hozzájárult a pedagógusok felkészítő munkája is, melyet ezúton a tanulók nevében is megköszönök. Köszönöm pedagógiai elhivatottságukból fakadó munkájukat, szabadidejüket feláldozó önzetlen tevékenységüket! Jó érzéssel töltött el, hogy egy-egy nehéz helyzetben helyt álltak, segítik a pogányi iskolával kapcsolatos elképzeléseimet, mely szerint maradandó értéket létrehozva szakmailag elismert, támogatott, jó hangulatú, családias, összetartó, egymást segítő diákok közössége jellemezzék bennünket.

Igyekezünk a legfontosabb értékeket közvetíteni, mert a legnagyobb dolog, amit a gyerekeinknek adhatunk, azok a gyökerek és a szárnyak. A gyökerek világítótoronyként jelzik a határokat, hogy milyen értékrend mentén és meddig mehetünk el. A szárnyak a lehetőségeket adják, melyekkel képességeinkben, önbizalmunkban megerősödve útra kelhetünk, hogy megtaláljuk azt az utat, amiben kiteljesedhetünk.

Szélig Terézia, tagintézmény vezető

A Polgárőr Egyesület híre

Tisztelt Pogányiak!

Mint azt már sokan láthatták, a polgárőr egyesületünk egy nagyot lépett előre a technikai felkészültségben! Dakos József rendőr dandártábornoktól ünnepélyes keretek közt vehettük át a rendőrség tulajdonát képező, de ezentúl a Pogány Biztonságáért Polgárőr Egyesület fenntartásában álló Lada Niva terepjárót.

Fotó: Baracs Dénes

A gépjármű üzemeltetési költségeinek tetemes részét az önkormányzat biztosítja számunkra, de továbbra is várjuk a támogatók jelentkezését.

Sokan kérdezték, hogy van-e egy központi telefonszámunk, ami az éppen ügyeletet szolgálatnál csörög. Van, ám ha netán betörnek hozzánk, akkor sem egy ismerős rendőrt hívunk, hogy dolgozzik-e, hanem a 112-es segélyhívót.

A polgárőrök szolgálatuk alatt bejelentkeznek a rendőrség **Tevékenység Irányító Központjába**. Ha szükség van a faluban egy adott helyzetben a polgárőrökre, akkor szükség van a rendőrökre is! Tehát leggyorsabb és legegyszerűbb hívni a 112-t aki küldi a járőröket és amennyiben van szolgálatban polgárőr, akkor őket is! Vész helyzetben első a gyorsaság!

Szabó Rudolf

A Faluház augusztus-szeptemberi programjai

NYITVATARTÁSUNK:

HÉTFŐ: 10-16-ig

KEDD-PÉNTEK ÉS VASÁRNAP: 14-20-ig

SZOMBAT: 15-21-ig

KONDITEREM NYITVA TARTÁSA:

HÉTFŐ: 12.00-16.00-ig

KEDD: 14.00-17.15-ig

SZERDA: 14.00-17.30-ig és 19.30-20.00-ig

CSÜTÖRTÖK: 14.00-17.15-ig

PÉNTEK: 14.00-20.00-ig

SZOMBAT: 15.00-21.00-ig

VASÁRNAP: 14.00-16.30-ig és 17.30-20.00-ig

ÁLLANDÓ SZABADIDŐS PROGRAMJAINK:

HÉTFŐ: Baba-mama klub 10-12-ig,

KEDD-CSÜTÖRTÖK: Asszonytorna 18.45-20.00-ig,

SZERDA: Jóga 17.45-19.30-ig,

KLUBJAINK

Baba-mama klub

Hívunk és szeretettel várunk minden kismamát egy most szerveződő Baba-Mama klubba. A kötetlen klubnapot minden második hétfőn, 10-12 óra között tartjuk, utána a Védőnő tart tanácsadást.

Következő alkalmak:

2015. augusztus 10. és 24., szeptember 7. és 21. hétfő, 10 óra

Fotóklub

Szeretettel várunk minden kedves Érdeklődőt a Pogányi fotóklub júliusi foglalkozására!

A klub nyitott, ingyenes.

Időpont: 2015. augusztus 25. kedd, és szeptember 22. kedd 18 óra

PROGRAMJAINK

Ingyenes Jogsegélyszolgálat

Az INNO RÉGIO ALAPÍTVÁNY együttműködésben az IGAZSÁGÜGYI MINISZTERIUM Jogi Segítségnyújtó Szolgálatával, INGYENES jogi tanácsadást, okiratszerkesztést vállal pécsi ügyvédek közreműködésével.

Ügyfelfogadási időpont:

2015. augusztus 11. és 25. kedd és szeptember 8. és 22. kedd, 8.30-9.30-óráig

Női Lapozó

Nők könyvekről, olvasmányélményekről, újságokról. Aki kedvet érez arra, hogy megossza másokkal irodalmi élményeit, szeret beszélgetni jó könyvekről, érdekes újsághírekről, annak itt a helye!

Időpont: 2015. augusztus 28. és szeptember 25. péntek, 18 óra

Kattints rá, Nagyi!

Számítógépes alapismeretek nagypapáknak, nagymamáknak. Jöjjön el bátran, segítünk, megtanítjuk!

Időpont: 2015. augusztus 13. csütörtök, 16 órától

III. Pogányi Szabadegyetem

Pogányi Szabadegyetem előadásai folytatódnak az év második felében is. A III. Pogányi Szabadegyetem tematikáját hamarosan közzé tesszük, az első előadás idejét és témáját szórólapon és a pogany.hu weboldalon népszerűsítjük. Az előadások 500.- Ft-os belépőjeggyel látogathatók, a bevételt a „Pogányért” Alapítványon keresztül falunk életének, környezetének támogatására fordítjuk.

Szeretettel várjuk a korábbi és az újonnan bekapcsolódó érdeklődőket!

Könyvtár hírei

2015 januárjától továbbra is lehetőség nyílik az alábbi folyóiratok helyben olvasására a Faluház könyvtárában: a Szabad Föld, Élet és Tudomány, Nők Lapja, Dörmögő Dörmötör, Geronimo Stilton, Praktika, Kiskegyed Konyhája, HVG, IM

Minden pénteken ingyenes könyvbörzét tartunk, jöjjenek, válogassanak kedvükre!

Elérhetőségeink

Árainkról és a részletekről érdeklődni lehet személyesen, a Faluházban kihelyezett plakátokon, a poganyifaluhaz@gmail.com e-mail címen vagy a 06-72-231-054-es és a 06-20-445-1644-es telefonszámon!

Nagyhal-fogó verseny 2015

2015. június 29. és július 3. között zajlott az egyesületi nagyhal-fogó verseny, melyen idén 23 fő vett részt. Az évről-évre bővülő mezőny a szokásos jókedvvel és elszántsággal indult neki a 96 órás versenynek. Az egész hét rendkívül jó hangulatban telt, többször is vendégül láttuk egymást 1-1 tál ételre, jókat beszélgettünk, és ezek mellett természetesen horgásztunk is! Szerintem nagyon szép eredmények születtek, köztük olyan csodálatos pontyokkal, amiknek hatalmas értéke van, és a közelünkben nem sok horgászto büszkélkedhet ilyen egészséges törzsállománnyal. A héten 162 db halat fogott a csapat, 750.72kg-os összsúlyban. A helyezések a következőképpen alakultak:

Fotó: Wenhardt Gábor

Legnagyobb halat fogta:

1. Wenhardt Dániel 18,8kg (a képen)
2. Barta József 16,3kg
3. Petrohán Tamás és Wenhardt Levente 12,3kg

Legtöbb halat fogta:

1. Wenhardt Gábor 151,5kg
2. Ócs Imre 41,75kg
3. Merics Tamás 32,5kg

A Pogányi tó festői környezete, csodálatos élővilága és folyamatosan javuló halállománya hatalmas érték, becsüljük meg és vigyázzunk rá!

Wenhardt Dániel

Kiadja a Pogányért Alapítvány, 7666 Pogány, Széchenyi u. 12.
Adószám: 18323643-1-02 email: poganyihirek@gmail.com
Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság
Megjelenik 200 pld-ban, időszaki kiadványként.
Nyomtatja és terjeszti a Pogányi Önkormányzat,
7666 Pogány, Széchenyi u. 12.